

394.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 30 kwietnia 1932 r.

w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Dowody osobiste (paszporty), wymagane do wyjazdu zagranicę, podlegają opłacie, którą ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Paszporty dyplomatyczne i służbowe wolne są od opłaty.

Paszporty i świadectwa, wydawane robotnikom, emigrantom oraz osobom, udającym się zagranicę w celach zarobkowych, wolne są od opłaty.

Art. 2. Paszporty dla osób, udających się zagranicę:

- a) w celach handlowych i przemysłowych,
- b) celem kształcenia się, lub celem prowadzenia badań naukowych,
- c) celem leczenia się, o ile chory jest niezamężny i o ile leczenie się zagranicą jest bezwzględnie konieczne,
- d) celem uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zjazdach naukowych, zawodach sportowych i t. p.,
- e) w celach społecznych —

podlegają opłacie, która wynosi w przypadkach, wymienionych w p. a — 25%, zaś w przypadkach, wymienionych w p. b, c, d i e — 20% opłaty, ustalonej przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 1 ust. 1.

Osoby, wymienione w punktach b), d) i e), mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszportowych według uznania Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ministrowie ci mogą swe uprawnienia w tym zakresie przekazać władzom bezpośrednio sobie podległym.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — ulgowych opłat za paszporty na wyjazd zagranicę w celach wykonywania zawodu żeglarskiego i lotniczego.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:

Kühn

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

395.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 marca 1932 r.

o organizacji komisji dyscyplinarnych dla kierowników i osób dozoru ruchu w zakładach górniczych i o postępowaniu dyscyplinarnem.

Na podstawie art. 135 prawa górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla orzekania o kwalifikacjach kierowników oraz osób dozoru ruchu do dalszego sprawowania ich czynności w zakładach górniczych w wypadkach wykroczenia przeciwko obowiązującym ustawom i rozporządzeniom powołuje się przy każdym wyższym urzędzie górniczym komisję dyscyplinarną, która składa się z przewodniczącego i z mianowanych w trybie przepisany przez art. 135 prawa górniczego członków z pośród sędziów, urzędników władz górniczych oraz kierowników ruchu i osób dozoru.

Przewodniczącym komisji dyscyplinarnej jest prezes wyższego urzędu górniczego.

§ 2. Do wydania orzeczenia właściwą jest komisja dyscyplinarna przy tym wyższym urzędzie górniczym, któremu podlega zakład górniczy, w którym kierownik lub osoba dozoru ruchu zajmowali stanowisko w chwili popełnienia czynów lub zaniedbań, będących przedmiotem doniesienia do komisji dyscyplinarnej.

§ 3. W każdej poszczególnej sprawie, komisja dyscyplinarna obraduje i orzeka w komplecie złożonym z jednego sędziego, jako przewodniczącego, jednego urzędnika władz górniczych i jednego kierownika ruchu, lub jednej osoby dozoru ruchu, stosownie do stanowiska osoby, co do której ma być wydane orzeczenie.

§ 4. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wydaje wszelkie decyzje o charakterze administracyjnym, a w szczególności wyznacza skład kompletu orzekającego w danej sprawie, miejsce odbycia ewentualnej rozprawy dyscyplinarnej, oraz w porozumieniu z przewodniczącym kompletu orzekającego, termin rozprawy.

Przy wyznaczeniu miejsca rozprawy winna być uwzględniona miejscowość, w której ma siedzibę sąd, którego członkiem jest zasiadający w danym komplecie sędzia.

§ 5. Wyższy urząd górniczy załatwia czynności kancelaryjne komisji dyscyplinarnej i dostarcza protokółantów do rozpraw dyscyplinarnych, względnie zarządza wykonanie tych obowiązków przez okręgowe urzędy górnicze w razie rozprawy zamiejscowej.